

ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ในยุค

นิวนอร์มัล

ENTREPRENEURIAL INTENTION OF WORKING PEOPLE IN BANGKOK FOR THE NEW NORMAL ERA

ถนัดชัย ปินธุ

สาขาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้รับผิดชอบบทความ

Thanudchai Pinthu

E-mail: Thanudchai@hotmail.com

Department of Accounting, Faculty of Business Administration,

Ramkhamhaeng University

Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล (2) เพื่อศึกษาความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล (3) เพื่อศึกษาปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร 400 คนโดยใช้แบบสอบถามเป็น

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ทั้งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์เชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD และใช้สถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวอร์มัล ที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกันทำให้ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการต่างกัน และปัจจัยภายนอกด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี และปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวอร์มัล

คำสำคัญ: ผู้ประกอบการ; ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ; ยุคนิวอร์มัล

Abstract

The purpose of this research was to (1) study the intention to be an entrepreneur of the working people in Bangkok for the New Normal era (2) study the intention to be an entrepreneur of the working people in Bangkok for the New Normal era which classified by personal factors (3) study external factors affects the intention to be an entrepreneur of the working people in Bangkok for the New Normal era. The sample used in this research was 400 working people in Bangkok, using a questionnaire as a tool for data collection. The statistics used in the descriptive analysis were frequency, percentage, mean and standard deviation, and hypothesis was tested with one-way ANOVA statistic. If differences were found, they were compared individually. It used LSD method and Multiple Regression Statistics.

The results of hypothesis testing found that working people in Bangkok for the new normal era which have different age, education level, occupation and monthly income make different intentions of entrepreneurs. In addition external social, technology and external economic factors affect the intention to become an entrepreneur of the working people in Bangkok for the New Normal era.

Keywords: Entrepreneur; Entrepreneurial intention; New Normal era

บทนำ

จากสถานการณ์ไวรัสโควิด 19 ที่มีการแพร่ระบาดทั่วโลกมากกว่าครึ่งปีมีผู้ติดเชื้อสะสมมากกว่า 8 ล้านคน แต่สถานการณ์ในประเทศแถบอเมริกายังน่าเป็นห่วง แม้จะเริ่มผ่อนคลายลงบ้างจากจำนวนผู้ติดเชื้อในกลุ่มเอเชียที่ชะลอลง แต่นั่นว่าวิกฤติโควิด 19 ส่งผลกระทบต่อทั้งเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจไทย รวมถึงบริบทของสังคมและฐานวิถีชีวิตใหม่ (new normal) จะเปลี่ยนไป กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (International Monetary Fund: IMF) ประเมินว่าเศรษฐกิจโลกปี 2563 จะหดตัวที่ร้อยละ 3 โดยจะต่ำสุดในไตรมาสที่ 2 และถือเป็นครั้งแรกที่ทั้งประเทศเศรษฐกิจหลักและประเทศกำลังพัฒนาเข้าสู่ภาวะถดถอยพร้อมกัน

ในด้านเศรษฐกิจและสังคมไทย กับผลกระทบและการปรับตัวสู่ New Normal นั้นก็ไม่แตกต่างจากไปจากเศรษฐกิจระดับโลก กล่าวคือ การระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ส่งผลในมิติด้านเศรษฐกิจมหภาค ที่เห็นอย่างเด่นชัดเช่น มาตรการล็อกดาวน์ที่เข้มข้นส่งผลข้างเคียงต่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างมาก ล่าสุด ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ประเมินว่าเศรษฐกิจไทยปี 2563 จะหดตัวที่ร้อยละ 5.3 โดยยังมีความเสี่ยงที่เศรษฐกิจไทยจะหดตัวมากกว่านี้ จากการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่มีผลกระทบต่อองค์ธุรกิจค่อนข้างมาก ส่งผลทำให้องค์กรธุรกิจจะต้องปรับตัวให้พร้อมต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว สำหรับประเทศไทยเองก็มีความจำเป็นที่จะต้องปรับตัวและพัฒนาเพื่อก้าวให้ทันกับสถานการณ์ต่าง ๆ ของโลก รวมไปถึงการก้าวให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงในระบบโครงสร้างของเศรษฐกิจเพื่อเข้าสู่ยุคที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างเต็มตัวเพื่อมาขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ และการสร้างความยั่งยืนที่จะตามมาในอนาคต ประเทศไทยจึงจำเป็นที่จะต้องมีการกลุ่มผู้ประกอบการใหม่หรือความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurship) ซึ่งบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ที่จะสามารถใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการดำเนินธุรกิจ สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และจะเป็นกลไกสำคัญที่จะนำพาประเทศไทยให้ก้าวไปสู่ความเจริญเติบโตต่อไปและสามารถแข่งขันกับประเทศต่างๆ ได้

ในช่วงหลายทศวรรษที่ผ่านมาการศึกษาเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการมีการขยายตัวอย่างมีนัยสำคัญ ส่งผลทำให้ความต้องการที่จะศึกษาการเป็นผู้ประกอบการหรือความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการเพิ่มขึ้นมาเรื่อยๆ และจากสถานการณ์ที่ทำให้พฤติกรรม การใช้ชีวิตของคนต้องเปลี่ยนแปลงไปในยุคนิวอร์มัล นี้จึงมีปัจจัยหลายอย่างที่มีผลกระทบต่อการเป็นผู้ประกอบการ หรือความตั้งใจที่จะเริ่มต้นประกอบธุรกิจในปัจจุบันทั้งปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยที่เกิดจากสภาพแวดล้อมนอก

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในเรื่องความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ซึ่งจะศึกษาเกี่ยวกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล เพื่อจะนำผลการศึกษาวิจัยที่ได้มาเป็นข้อมูลในการใช้ประกอบการตัดสินใจของผู้ที่ต้องการที่จะเริ่มต้นประกอบธุรกิจในอนาคต รวมไปถึงสามารถนำผลการวิจัยที่ได้ไปใช้ในการพิจารณา ในการวางแผนของหน่วยงานด้านเศรษฐกิจของประเทศ ในการผลักดันให้มีผู้ประกอบการใหม่ เพิ่มมากขึ้นซึ่งส่งผลดีต่อเศรษฐกิจโดยรวมได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล
2. เพื่อศึกษาความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล

สมมติฐานของการวิจัย

1. ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน น่าจะทำให้ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัลต่างกัน
2. ปัจจัยภายนอก (PESTEL) ได้แก่ ปัจจัยด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านกฎหมาย น่าจะมีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร ในยุคนิวนอร์มัล

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่มีอายุอยู่ในช่วง 15-59 ปี ซึ่งปัจจุบันยังทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ตัวแปรที่ศึกษา แบ่งเป็น 2 กลุ่มตัวแปรดังนี้ ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วยตัวแปร 2 ตัวแปร คือ (1) ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน (2) ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านกฎหมาย ส่วนตัวแปรตามคือ ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล
3. ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย ตั้งแต่เดือน ตุลาคม ถึง ธันวาคม 2563

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน
2. เพื่อให้ทราบปัจจัยภายนอก (PESTEL) ได้แก่ ปัจจัยด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านกฎหมาย ที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

Bolton and Thompson (2015) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า ผู้ประกอบการไว้ว่า บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีการจัดตั้งหรือสร้างสรรค์องค์กรและสามารถนำไปสู่การเพิ่มมูลค่าขององค์กรรวมไปถึงการเพิ่มมูลค่าของระบบเศรษฐกิจต่อไปได้ โดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลนั้นครอบคลุมถึงบุคคลหรือกลุ่มบุคคลทั้งในภาคเอกชนและภาครัฐบาลซึ่งบุคคลเหล่านั้นมองเห็นโอกาสที่จะดำเนินธุรกิจขององค์กรได้

อนงค์ รุ่งสุข (2559) ได้ให้ความหมายของ ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ หมายถึง สภาวะทางจิตของบุคคลซึ่งบ่งชี้ถึงความต้องการที่จะประกอบกิจการของตนเอง นักวิชาการได้ชี้ให้เห็นว่าการเป็น

ผู้ประกอบการนั้น เป็นพฤติกรรมที่กระทำด้วยความมุ่งมั่น ตั้งใจและมีการวางแผนเตรียมการสิ่งต่างๆ โดยมีความพยายามที่จะเริ่มต้นทำธุรกิจด้วยตนเองในอนาคตหากมีโอกาส

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับประชากรศาสตร์

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2538) อ่างใน อายุส ยური (2560) ได้นิยามปัจจัยส่วนบุคคลหรือปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ ไว้ว่า เป็นปัจจัยที่ประกอบไปด้วย อายุ รายได้ ระดับการศึกษาและอาชีพ

1. ปัจจัยด้านอายุ (Age) หมายถึง เป็นคุณลักษณะทางประชากรอีกลักษณะหนึ่งที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามระยะเวลาของการมีชีวิตอยู่หรือตามวัยของบุคคล เป็นลักษณะประจำตัวบุคคลที่สำคัญมากในการศึกษาและวิเคราะห์ทางประชากรศาสตร์

2. ปัจจัยด้านรายได้ (Income) หมายถึง แสดงถึงฐานะทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญแสดงถึงการมีศักยภาพในการดูแลตนเอง บ่งบอกถึงอำนาจการใช้จ่ายในการบริโภคข่าวสาร ผู้ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจสูงจะมีโอกาสที่ดีกว่าในการแสวงหาสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการดูแลตนเอง

3. ปัจจัยด้านระดับการศึกษา (Education) หมายถึง ระดับการศึกษาที่ได้รับจากสถาบันการศึกษา และที่ได้รับจากประสบการณ์ของชีวิต การศึกษาบ่งบอกถึงความสามารถในการเลือกรับข่าวสาร

4. ปัจจัยด้านอาชีพ (Occupation) หมายถึง การทำงาน การประกอบอาชีพที่ไม่เป็นโทษแก่สังคมและมีรายได้ตอบแทน โดยอาศัยแรงงาน ความรู้ ทักษะ อุปกรณ์ เครื่องมือ วิธีการ แตกต่างกันไป กลุ่มอาชีพตามลักษณะการประกอบอาชีพ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยภายนอก (PESTEL)

เครื่องมือที่ใช้สำหรับวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกในระดับมหภาค หรือ PESTEL Analysis ประกอบด้วยปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

ปัจจัยด้านการเมือง หรือด้านนโยบายและกฎเกณฑ์ของรัฐ (Political) หมายถึงการเปลี่ยนแปลงของรัฐบาลอาจส่งผลทำให้กฎหมาย กฎระเบียบหลักเกณฑ์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นพระราชกำหนด (พรก.) พระราชบัญญัติ (พรบ.) นโยบายทางการค้า ข้อตกลงเขตการค้าเสรีอาเซียน (เกรียงไกรยศ พันธุ์ไทย, 2556)

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจระดับมหภาค (Economical) หมายถึง อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความมีเสถียรภาพทางการเงิน การกระจายรายได้ อัตราการว่างงาน ทั้งนี้เศรษฐกิจจะดีหรือไม่ดีก็จะมีผลกระทบต่อองค์กร เช่น ถ้าเศรษฐกิจไม่ดีจะทำให้องค์กรต้องลดจำนวนการผลิตสินค้าและบริการ และส่งผลทำให้ต้องลด

จำนวนพนักงาน เมื่อพนักงานตกงานก็ไม่มีรายได้มาใช้จ่ายใช้สอย ย่อมส่งผลกระทบต่อทุกธุรกิจ เป็นต้น (เกรียงไกรยศ พันธุ์ไทย, 2556)

ปัจจัยด้านสังคม หมายถึง สภาวะทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อถือ คุณค่า และทัศนคติของแต่ละบุคคลในสังคม ซึ่งเป็นผลสะท้อนมาจากวัฒนธรรม การศึกษา และศาสนา (ธนชัย ยมจินดา, 2558)

ปัจจัยด้านเทคโนโลยี หมายถึง ปัจจัยด้านการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่จะมีผลกระทบต่อองค์การธุรกิจ ทั้งในแง่ของการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ และการหลีกเลี่ยงความล้าสมัยที่อาจเกิดขึ้น โดยออกผลิตภัณฑ์ใหม่ และปรับปรุงผลิตภัณฑ์เดิม (ชนินทร์ ชุณหพันธุ์รักษ์, 2560)

ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง ปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับ มนุษย์ สิ่งมีชีวิตอื่นๆ ตลอดจนอากาศ ดิน และน้ำ ที่สนับสนุนการดำรงชีวิตของมนุษย์ ซึ่งประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ถือว่าสำคัญอย่างหนึ่งคือ เรื่องของมลภาวะ ที่เกิดขึ้นจากมนุษย์ในสังคมอุตสาหกรรม (ชนินทร์ ชุณหพันธุ์รักษ์, 2560)

ปัจจัยด้านกฎหมาย หมายถึง กฎหมาย หรือกฎระเบียบที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับหน่วยงานหรือองค์การธุรกิจ ซึ่งเป็นสิ่งที่องค์การธุรกิจต้องคำนึงถึงเพื่อให้ได้รับประโยชน์ หรือไม่ก่อให้เกิดผลเสียภัยกับองค์การธุรกิจ เช่น กฎหมายเกี่ยวกับ มาตรฐาน ISO, ข้อกำหนดในเรื่องกำแพงภาษี เป็นต้น (ธนชัย ยมจินดา, 2558)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อนงค์ รุ่งสุข (2559) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ พบว่า สภาวะทางจิตของบุคคลซึ่งบ่งชี้ถึงความต้องการที่จะประกอบกิจการของตนเอง นักวิชาการได้ชี้ให้เห็นว่าการเป็นผู้ประกอบการนั้น เป็นพฤติกรรมที่กระทำด้วยความมุ่งมั่น ตั้งใจและมีการวางแผนเตรียมการสิ่งต่างๆ โดยมีความพยายามที่จะเริ่มต้นทำธุรกิจด้วยตนเองในอนาคตหากมีโอกาส

ณัฐวุฒิ วิเศษ (2552) อ่างโน อายุส ยური (2560) ได้ทำการศึกษาคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา สาขาการเป็นผู้ประกอบการ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน

ณัฐวุฒิ วิเศษ (2555) ได้ทำการศึกษาปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี แล้วพบว่า ผู้ที่มีอายุ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกันในด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านดำเนินการและ เทคโนโลยีและด้านการเงิน

Rose, Kumar, & Yen (2006) อ้างใน อายุส ยური (2560) ที่ได้สนับสนุนว่า ระดับการศึกษาที่สูงกว่าช่วยให้ผู้ประกอบการมีความรอบรู้และมีทักษะการทำงานที่มีประโยชน์ต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจได้ดีกว่า และมีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการในอนาคต

Mohammad Ahmar Uddin (2016) ที่ได้ทำการศึกษาผลกระทบของปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่มีต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยโอมาน ผลการวิจัยพบว่า อาชีพมีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

Schiller and Crewson (1997) อ้างใน Mohammad Ahmar Uddin (2016) พบว่า ปัจจัยประชากรศาสตร์ในด้านอาชีพมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการตัดสินใจที่จะเริ่มต้นทำธุรกิจใหม่ในอนาคต

ณิชาภา สายทอง (2557) ที่ได้ทำการศึกษา แรงจูงใจในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการบริเวณตลาดไท จังหวัดปทุมธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงผลักดันในการเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน โดยผู้ประกอบการให้ความสนใจกับปัจจัยเรื่องงานประจำมีรายได้ไม่เพียงพอมากที่สุด

Wang, Wong and Lu, 2001 อ้างใน อนงค์ รุ่งสุข, 2559 ได้ทำการศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 8,063 คน ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรข้อมูลทางประชากร ในด้านรายได้ มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

Martin Zwilling (2014) พบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งเศรษฐกิจภายในประเทศมีผลต่อความตั้งใจที่จะเริ่มต้นทำธุรกิจหรือการเริ่มต้นเป็นผู้ประกอบการ เนื่องจาก ถ้าในกรณีที่เศรษฐกิจในประเทศดีผู้ประกอบการรายใหม่ก็จะสามารถระดมทุนเพื่อทำธุรกิจได้ง่าย รวมไปถึงเรื่องการเจรจากับพันธมิตรหรือลูกค้า และการชักชวนนักลงทุน

Anna Moreno Sanchez (2018) ได้ทำการศึกษาสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเช่น การลงทุนของนักลงทุนต่างประเทศ อัตราเงินเฟ้อ มีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

มารยาท โยทองยศ และ ทรงวาด สุขเมืองมา (2559) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า บรรทัดฐานทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการผ่านทางทัศนคติ

Reynolds et al. (2003) อ้างใน สุขชาติ ไตรภพสกุล และสัททยา ชูชาติพงษ์ (2557) พบว่า สังคมและวัฒนธรรมในแต่ละประเทศนั้นส่งผลต่อการพัฒนาผู้ประกอบการในแต่ละประเทศ ซึ่งทัศนคติ ความเชื่อต่างๆ ก็มีความสัมพันธ์กับอัตราการก่อตั้งธุรกิจใหม่ในฐานะผู้ประกอบการ

เลิศ ภูริวัชร และคณะ (2559) ได้ทำการศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมเกื้อหนุนต่อการสร้างสังคมความเป็นผู้ประกอบการ: กรณีศึกษาประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสังคมความเป็นผู้ประกอบการ หรือความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการนั้น ได้แก่ ปัจจัยด้านการถ่ายทอดความรู้เพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมถึงด้านเทคโนโลยีต่างๆ

Miller (1983) อ้างใน ศิริวัฒน์ ตั้งทรงเจริญ (2558) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ของความเป็นผู้ประกอบการกับองค์การธุรกิจจากผลการศึกษาพบว่า การสร้างนวัตกรรม มีความสัมพันธ์กับความเป็นผู้ประกอบการในเชิงบวก

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการเก็บข้อมูล

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขและผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา ไปดำเนินการจัดทำแบบสอบถามเป็นแบบออนไลน์ และแจกด้วยตนเองเพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างคือ คือ ประชาชนที่มีอายุอยู่ในช่วง 15-59 ปี ซึ่งปัจจุบันยังทำงานอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีสุ่มแบบสะดวก หลังจากรวบรวมข้อมูลครบแล้ว นำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์คำนวณผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้นำมาประมวลผลด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1.1 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และความถี่ (Frequency) ในการวิเคราะห์ตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลที่ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) สำหรับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ ปัจจัยด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านกฎหมาย และความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

2.1 เพื่อศึกษาความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล จำแนกตาม อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน โดยใช้การวิเคราะห์ด้วยข้อมูลสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านกฎหมาย ที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล โดยภาพรวม พบว่า มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ คือ การมีเป้าหมายในอาชีพ คือการเป็นผู้ประกอบการหากมีโอกาส

2. ผลการเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปการวิจัย ได้ดังนี้

ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล ที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกันต่างกันทำให้ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการโดยรวมต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี ด้านสิ่งแวดล้อม และด้านกฎหมาย ที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ว่า ปัจจัยภายนอกด้านสังคม ด้านเทคโนโลยี และปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัลโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยการมีเป้าหมายในอาชีพ คือการเป็นผู้ประกอบการหากมีโอกาส ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการหรือความมุ่งมั่นที่จะเป็นผู้ประกอบการนั้นย่อมเกิดขึ้นได้ในหากบุคคลนั้นๆ โอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ ทำให้มองเห็นช่องทางในการทำธุรกิจซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อนงค์ รุ่งสุข (2559) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า สภาพทางจิตของบุคคลซึ่งบ่งชี้ถึงความต้องการที่จะประกอบกิจการของตนเอง นักวิชาการได้ชี้ให้เห็นว่าการเป็นผู้ประกอบการนั้น เป็นพฤติกรรมที่กระทำด้วยความมุ่งมั่น ตั้งใจและมีการวางแผนเตรียมการสิ่งต่างๆ โดยมีความพยายามที่จะเริ่มต้นทำธุรกิจด้วยตนเองในอนาคตหากมีโอกาส

2. ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล ที่มีอายุต่างกันทำให้ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการโดยรวมต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า อายุในช่วง 23 - 30 ปี มีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการโดยรวมมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ระดับอายุนาน้อยต่างกัน ทำให้การมีประสบการณ์ในชีวิตที่ผ่านมาแตกต่างกัน จึงมีผลทำให้การเตรียมตัวสร้างอนาคตและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการต่างกันไปด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ณัฐวุฒิ วิเศษ (2552) อ่างใน อายุส ยური (2560) ได้ทำการศึกษาคุณลักษณะและความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา สาขาการเป็นผู้ประกอบการ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษาที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวุฒิ วิเศษ (2555) ได้ทำการศึกษาปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี แล้วพบว่า ผู้ที่มีอายุที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกันในด้านการจัดการ ด้านการตลาด ด้านดำเนินการและเทคโนโลยีและด้านการเงิน

3. ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล ที่มีระดับการศึกษาต่างกันทำให้ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการโดยรวมต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการโดยรวมมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ระดับการศึกษาที่มีความแตกต่างกันย่อมจะทำให้คนมีความรู้ ความคิด ตลอดจนความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ รวมไปถึงความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการในอนาคตที่แตกต่าง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Rose, Kumar, & Yen (2006) อ่างใน อายุส ยური (2560) ที่ได้สนับสนุนว่า ระดับการศึกษาที่สูงกว่าช่วยให้ผู้ประกอบการมีความรอบรู้และมีทักษะการทำงานที่มีประโยชน์ต่อ

ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจได้ดีกว่าและมีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการในอนาคต นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวุฒิ วิเศษ (2555) ที่ได้ศึกษาปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี พบว่า ผู้ที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยในการดำเนินธุรกิจแตกต่างกัน

4. ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวอร์มัล ที่มีอาชีพ ต่างกันทำให้ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการโดยรวมต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชนมีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการโดยรวมมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่บุคคลมีอาชีพที่แตกต่างกัน ทำให้มีรายได้ตอบแทนความรู้ ทักษะต่างๆ ที่แตกต่างกันไป ซึ่งส่งผลทำให้ความมุ่งมั่นหรือความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการในอนาคตแตกต่างกันด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ Mohammad Ahmar Uddin (2016) ที่ได้ทำการศึกษาผลกระทบของปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ที่มีต่อความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยโอมาน ผลการวิจัยพบว่า อาชีพมีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการในระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Schiller and Crewson (1997) อ้างใน Mohammad Ahmar Uddin (2016) พบว่า ปัจจัยประชากรศาสตร์ในด้านอาชีพมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการตัดสินใจที่จะเริ่มต้นทำธุรกิจใหม่ในอนาคต

5. ประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวอร์มัล ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันทำให้ความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการโดยรวมต่างกัน ผลการวิจัยพบว่าผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนอยู่ระหว่าง 10,001 – 25,000 บาท มีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการโดยรวมมากที่สุด ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจหรือระดับรายได้ที่ต่างกัน ย่อมจะมีโอกาสที่ดีในการแสวงหาสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อการดูแลตนเอง รวมไปถึงความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการในอนาคตที่แตกต่างกันด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยนิสาภา สายทอง (2557) ที่ได้ทำการศึกษา แรงจูงใจในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการบริเวณตลาดไท จังหวัดปทุมธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีแรงผลักดันในการเป็นผู้ประกอบการที่แตกต่างกัน โดยผู้ประกอบการให้ความสนใจกับปัจจัยเรื่องงานประจำมีรายได้ไม่เพียงพอมากที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Wang, Wong and Lu, 2001 อ้างใน อนงค์ รุ่งสุข, 2559 ได้ทำการศึกษาความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 8,063 คน ผลการศึกษาพบว่า ตัวแปรข้อมูลทางประชากร ในด้านรายได้ มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจในการเป็นผู้ประกอบการ

6. ปัจจัยภายนอกด้านเศรษฐกิจ มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวอร์มัล ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ผู้ที่ตั้งใจจะเป็นผู้ประกอบการในอนาคตปัจจัยอันดับแรกที่น่าถึงคือปัจจัยด้านเศรษฐกิจซึ่งจะจะมีผลกระทบต่อธุรกิจของตนเมื่อเริ่มดำเนินการ อาทิเช่น

อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ความมีเสถียรภาพทางการเงิน การกระจายรายได้ อัตราการว่างงาน เป็นต้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Martin Zwilling (2014) พบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งเศรษฐกิจภายในประเทศมีผลต่อความตั้งใจที่จะเริ่มต้นทำธุรกิจหรือการเริ่มต้นเป็นผู้ประกอบการ เนื่องจาก ถ้าในกรณีที่เศรษฐกิจในประเทศดี ผู้ประกอบการรายใหม่ก็จะสามารถระดมทุนเพื่อทำธุรกิจได้ง่าย รวมไปถึงเรื่องการเจรจา กับพันธมิตรหรือลูกค้า และการชักชวนนักลงทุนร่วมทุนก็จะทำได้ง่ายเนื่องจากโอกาสในด้านเศรษฐกิจที่ ดีนั้นเอื้ออำนวย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Anna Moreno Sanchez (2018) ได้ทำการศึกษา สภาพแวดล้อมภายนอกที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ โดยทำการศึกษาใน 69 ประเทศทั่วโลก โดยใช้ข้อมูลจากฐานข้อมูลธนาคารโลก (World Bank Data) และข้อมูลการสำรวจผู้ประกอบการทั่วโลก ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเช่น การลงทุนของนักลงทุนต่างประเทศ อัตราเงินเฟ้อ มีความผันผวนในเชิง บวกกับความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ

7. ปัจจัยภายนอกด้านสังคม มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานในเขต กรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า ปัจจัยด้านสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิถีการใช้ชีวิตของ คนในสังคม ค่านิยมในการบริโภคสินค้าและบริการ เป็นเหตุทำให้บุคคลที่จะเป็นผู้ประกอบการในอนาคต เล็งเห็นว่าปัจจัยด้านนี้จะส่งผลทำให้องค์กรต้องเปลี่ยนแปลงระบบการผลิตเพื่อจะได้กำหนดลักษณะรูปแบบ สินค้าและบริการให้สอดคล้องกับคนในสังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของ มารยาท โยทองยศ และ ทรงวาด สุข เมืองมา (2559) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็น ผู้ประกอบการของนักศึกษาปริญญาตรี ภาควิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ พบว่า บรรทัดฐานทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็น ผู้ประกอบการผ่านทางทัศนคติต่อการเป็นผู้ประกอบการ การรับรู้ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Reynolds et al. (2003) อ้างใน ขาติ ไตรภพสกุล และสัททยา ขุชาติ พงษ์ (2557) พบว่า สังคมและวัฒนธรรมในแต่ละประเทศนั้นส่งผลต่อการพัฒนาผู้ประกอบการในแต่ละประเทศ ซึ่งทัศนคติ ความเชื่อต่างๆ ก็มีความสัมพันธ์กับอัตราการก่อตั้งธุรกิจใหม่ในฐานะผู้ประกอบการ

8. ปัจจัยภายนอกด้านเทคโนโลยี มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของประชาชนวัยทำงานใน เขตกรุงเทพมหานครในยุคนิวนอร์มัล ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่า การประดิษฐ์คิดค้นเทคโนโลยีต่าง ๆ ความรู้และ วิทยาการแขนงต่าง ๆ ในปัจจุบันเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จึงทำให้ผู้ที่มีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการในอนาคต เล็งเห็นว่า หากจะสร้างองค์กรของตนในอนาคต ย่อมต้องปรับตัวให้ทันต่อเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงด้วย สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิเลิศ ภูริวัชร และคณะ (2559) ได้ทำการศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมเกื้อหนุนต่อการ สร้างสังคมความเป็นผู้ประกอบการ: กรณีศึกษาประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสร้าง สังคมความเป็นผู้ประกอบการ หรือความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการนั้น ได้แก่ ปัจจัยด้านการถ่ายโอนความรู้

เพื่อการวิจัยและพัฒนา รวมถึงด้านเทคโนโลยีต่างๆ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Miller (1983) อ้างใน ศิริวัฒน์ ตั้งทรงเจริญ (2558) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ความสัมพันธ์ของความเป็นผู้ประกอบการกับ องค์การธุรกิจจากผลการศึกษาพบว่า การสร้างนวัตกรรม มีความสัมพันธ์กับความเป็นผู้ประกอบการในเชิงบวก

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาเพิ่มเติมว่ามีปัจจัยเรื่องใดอีกบ้าง ที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ นอกจาก ปัจจัยที่ได้ศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้ เพื่อที่จะทำให้ผลการวิจัยสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นและเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้ ผลงานวิจัยเพิ่มขึ้นด้วย

2. การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาเพียงประชาชนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ในการวิจัยในครั้งต่อไปควรขยายขอบเขตการศึกษาให้กว้างมากขึ้น เช่น ขยายไปยังเขตปริมณฑล หรือในส่วนภูมิภาคต่างๆ เป็นต้น เพื่อที่จะได้นำผลการศึกษามาเปรียบเทียบกับผลศึกษาวิจัยในครั้งอื่น ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการ ประยุกต์ใช้ให้เข้ากับแต่ละบุคคล หรือหน่วยงานได้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- เกรียงไกรยศ พันธุ์ไทย. (2556). *การจัดการและพฤติกรรมองค์กรการ* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชนินทร์ ชุมพพันธุ์รักษ์. (2560). *แนวคิดการจัดการสมัยใหม่ในการจัดการองค์กรและทรัพยากรมนุษย์* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ณัฐวุฒิ วิเศษ. (2555). *ปัจจัยในการดำเนินธุรกิจของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) จังหวัดนนทบุรี*. งานวิจัยคณะกรรมการธุรกิจ วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- นิชาภา สายทอง. (2557). แรงจูงใจในการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการ บริเวณตลาดไทจังหวัดปทุมธานี. *วารสารการเงิน การลงทุน การตลาด และการบริหารธุรกิจ*, 4(1), 234-258.
- ธนชัย ยมจินดา. (2558). *องค์กรและการจัดการและการจัดการเชิงกลยุทธ์* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วิมารยาท โยทองยศ และ ทรงวาด สุขเมืองมา . (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการ ของนักศึกษาปริญญาตรี:กรณีศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ. *สุทธิปริทัศน์*, 30(95), 103-115.
- วิเลิศ ภูริวัชร และคณะ. (2559). การศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมเกื้อหนุนต่อการสร้างสังคมความเป็น

- ผู้ประกอบการ: กรณีศึกษาประเทศไทย. *สุทธิปริทัศน์*, 30(95), 89-102.
- ศิริวัฒน์ ตั้งทรงเจริญ.(2558). *คุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาระดับปริญญาโทด้านบริหารธุรกิจในเขตกรุงเทพมหานคร*. สารนิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุชาติ ไตรภพสกุล และ สหทัย ชูชาติพงษ์. (2557). แบบจำลองการพัฒนาสังคมความเป็นผู้ประกอบการและนวัตกรรมในประเทศไทย. *วารสารนักบริหาร*, 34(2), 26-36.
- อนงค์ รุ่งสุข. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อความตั้งใจที่จะเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์.
- อายุส ยวรี. (2560). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเริ่มต้นทำธุรกิจแบบ start-up*. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Anna Moreno Sanchez. (2018). *Environmental factors that affect the entrepreneur intention*. Retrieved October 15, 2020, from http://www.https://ddd.uab.cat/pub/tfg/2018/191947/TFG_amorenosanchez.
- Bolton and Thompson. (2015). *The Entirepreneur The All-In-One Entrepreneur-Leader-Manager* (1st ed.), UK: Routledge.
- Martin Zwilling. (2014). *Drop Out Like Zuckerberg? No. Learn to Be an Entrepreneur in School*. Retrived October 10, 2020, from <https://www.entrepreneur.com/article/239316>.
- Mohammad Ahmar Uddin. (2016). Influence of Demographic Factors on the Entrepreneurial Intentions of University Students in Oman. *Investment Management and Financial Innovations*, 13(1), 86-91.